

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010557
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2117010557.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava senátom v zložení JUDr. Dušan Szabó, predseda senátu a JUDr. Silvia Lipovská a Mária Kramárová, prísediaci, v trestnej veci proti obž. J. X., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 30. januára 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: J. X., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom P. W., L. č. XXX/X, okr. L., t.č. v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

dňa 25.09.2016 v čase asi o 01.00 hod. v meste Trnava na ulici Na hlinách, pri protihlukovej stene, v blízkosti predajne Tesco expres, pristúpil k K. K., pričom počas rozhovoru s ním vytiahol otvárací nôž s čepeľou dĺžky asi 10 cm s vyrezaným trojuholníkom s tromi kruhmi na čepeľi, ktorý držal vo voľne spustenej pravej ruke, pričom po chvíli sa ho spýtal, že či chce, aby ho dobil, odrezal mu hlavu, alebo dopichal ho s nožom, a následne k nemu pristúpil, chytil ho ľavou rukou za pravý rukáv bundy, pričom mal čepeľ noža obrátenú smerom ku K. K. vo výške jeho hrudníka vo vzdialenosti asi 0,5 metra a povedal mu, aby ho neklamal ohľadne I. L., následne ho pustil po chvíli schoval nôž a znova mu opakoval, aby ho neklamal a že pôjde s ním, na čo znova k nemu pristúpil a chytil ho pravou rukou na ľavé plece a povedal mu: "Pod' lebo ti dám pravý hák" a udrel ho päťou do ľavého ramena, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho ešte minimálne 2-krát kopol do ramena a znova vytiahol nôž a povedal mu, aby sa postavil, lebo mu odreže hlavu, a aby nekričal, načo sa K. K. zdvihol zo zeme a následne išli spolu smerom k prechodnému bydlisku K. K. a na ulici G. č. 5, O., pričom počas cesty sa ho obvinený na schodisku na U. ulici v Trnave za ďalších vyhrážok s nožom v ruke spýtal, čo má v šedej plátennej taške a následne mu prehľadal obsah tašky, z ktorého si obvinený zobral mobilný telefón zn. SONY Xperia 120, IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXX a slúchadlá na telefonovanie neznámej farby a typu patriace K. K., a po príchode do bytového domu na ulici G. č. 5, O., ho K. K. z obavy o svoj život a zdravie vpustil do rodinného domu, v ktorom býva a kde má prenajatú svoju izbu, kde mu obvinený svojvoľne vošiel do izby a túto mu prehľadal a prezrel, pričom v čase približne o 02.00 hod. dňa 25.09.2016 z bytu odišiel na neznáme miesto, čím svojim konaním nespôsobil K. K. žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadali ošetrenie a spôsobil mu celkovú škodu vo výške 28,- Eur,

teda

- iného násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,
- proti inému použil hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,
- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,

za to
sa odsudzuje:

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona „per analogiam“ súd obžalovanému ukladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019, právoplatným dňa 22.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/39/2019 zo dňa 22.10.2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci - otvárací nôž s čepeľou dĺžky asi 10 cm s vyrezaným trojuholníkom s tromi kruhmi na čepeľi a zlomenou špičkou s čierno žltou rúčkou.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného K. K.a, nar. 2X.XX.XXXX v Hradci Králové, Česká republika, trvale bytom O., P. cesta 633/13 s jeho nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 28.03.2017 na Okresný súd Trnava na obžalovaného J. X. obžalobu č. 1 Pv 613/16/2207-55 na skutkovom a právnom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Po prednesení obžaloby prokurátorom poškodený K. K. uviedol, že žiada o náhradu škody vo výške 35,- Eur, a to 10,- Eur za slúchadlá, ktoré mu neboli vrátené a 25,- Eur za bundu. (čl. 225)

Obžalovaný J. X. po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil po porade s obhajkyňou vyhlásenie, že zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa cíti byť nevinný. (čl. 226) a následne na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v rozhodnom čase mal problémy so svojou priateľkou I. L. a hľadal dílera

drog, ktorého poznal len pod prezývkou „L.“ a ktorý mal jeho priateľke ponúkať drogy. V ten deň bol obžalovaný spolu s G. na Hlinách, kde stretli poškodeného, ktorému G. hovoril L. a tak sa obžalovaný poškodeného opýtal, či je L. z Hlín. Poškodený potvrdil, že má prezývku „L.“, avšak poprel, že by priateľke obžalovaného ponúkal drogy a uviedol obžalovanému, že si s priateľkou obžalovaného len telefonoval. Obžalovaný ďalej uviedol, že „dostal nervy“ a poškodeného udrel do ramena, tento spadol na zem, kde ho obžalovaný ešte 2x kopol, počas čoho stáli G. s S. asi 50 metrov od miesta konfliktu. G. následne obžalovanému pomohol postaviť zo zeme poškodeného, ktorému obžalovaný povedal, že jeho priateľka je 2 dni nezvestná a poslednou osobou, ktorá jej mala ponúkať drogy je práve poškodený. Poškodený obžalovanému povedal, že nevie kde je jeho priateľka a že sa môže ísť k nemu presvedčiť, že u neho nie je. Po ceste k poškodenému sa obžalovaný poškodeného pýtal, kedy naposledy telefonoval s priateľkou obžalovaného a či poškodený môže obžalovanému ukázať konverzáciu s jeho priateľkou, čo aj poškodený urobil a obžalovaný v telefóne poškodeného našiel správy, v ktorých poškodený ponúkal priateľke obžalovaného drogy. Obžalovaný uviedol, že telefón mu poškodený odovzdal do ruky dobrovoľne, pričom poškodený pri sebe nemal žiadne slúchadlá a v ďalšej časti svojej výpovede uviedol, že mu poškodený podal svoju tašku, z ktorej si obžalovaný zobral telefón poškodeného. Následne prišli pred dom poškodeného, kde bol aj majiteľ domu p. J., ktorému obžalovaný vysvetlil prečo prišiel a p. J. súhlasil s tým, aby sa obžalovaný pozrel do izby, v ktorej býva poškodený a súčasne p. J. navrhol, aby sa obžalovaný vrátil na druhý deň doobeda a pokiaľ sa priateľka obžalovaného neukáže, pôjdu to nahlásiť polícii. Obžalovaný s takýmto návrhom súhlasil a poškodenému povedal, že ak sa jeho priateľka nenájde, tak polícii ukáže SMS správy, ktoré poškodený posielal jeho priateľke. Obžalovaný zdôraznil, že pokiaľ by chcel niekoho prepadať, predsa by nešiel k takej osobe domov a neuviedol by svoje meno a meno svojej priateľky. Obžalovaný si telefón poškodeného ponechal u seba z dôvodu, aby mohol SMS správy ukázať nielen polícii, ale aj matke jeho priateľky, aby táto uverila, že jej dcéra berie drogy. Obžalovaný sa mal do domu p. J. vrátiť na druhý deň doobeda o 10.00 hod., avšak poškodený z domu odišiel už o 08.00 hod. a vymyslel si na obžalovaného, že ho obžalovaný prepadol. Akonáhle sa obžalovaný dozvedel, že ho hľadajú policajti, sám sa polícii prihlásil a odovzdal im telefón poškodeného. Obžalovaný ďalej uviedol, že v čase incidentu s poškodeným mal pri sebe dva mobilné telefóny, jeden v hodnote 500,- Eur a druhý v hodnote 400,- Eur, pričom mobil poškodeného mal hodnotu tak 2,- Eur, a teda kvôli telefónu by poškodeného neprepadol. Obžalovaný priznal, že v čase incidentu s poškodeným mal pri sebe vreckový nožík, ktorý sa ale použiť nedal, lebo mal zlomenú čepeľ a tento nôž mal v ruke počas incidentu s poškodeným, avšak s nožom sa len hral, čo je jeho zlozvyk, pričom čepeľ z nožika ani nevyšla, preto mu nie je jasné, ako poškodený a svedok S. mohli na čepeľ vidieť nejaké guľičky či trojuholník. Obžalovaný priznal, že počas rozhovoru s poškodeným zvyšoval hlas a poškodenému aj vulgárne nadával, avšak tomuto sa žiadnym spôsobom nevyhrážal. (čl. 226-229)

Poškodený K. K. vypovedal, že v ten deň bol vonku s Y. S. a presúvali sa od veľkého Tesca k malému Tescu, pričom ako čakal na kamaráta k nemu pristúpil obžalovaný spolu s G. a pýtali sa ho, či je „L. z Kopánky“ s tým, že poškodený mal držať pod drogami u seba doma priateľku obžalovaného. Obžalovaný sa poškodeného spýtal, či pozná jeho priateľku I. L., čo poškodený potvrdil s tým, že ju videl celkom asi 3x rok dozadu a zoznámila ho s ňou jeho sesternica I. X.. Následne sa obžalovaný poškodenému vyhrážal s nožom, naznačoval, že ide poškodeného bodnúť a uvádzal, že poškodeného dopichá, že mu odreže hlavu a nech neklame. Obžalovaný sa s nožom v pravej ruke priblížil k poškodenému, tento držal ľavou rukou za plece cez bundu a pokračoval zvýšeným hlasom vo vyhrážkach s tým, aby ho poškodený neklamal a následne poškodeného udrel do pravého ramena, pričom pred úderom schoval nôž. Poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný ešte 2x kopol a tiež sa mu vyhrážal, aby nekričal lebo dostane dobrú bitku a že ho môže dopichať. Následne poškodeného obžalovaný spolu s G. zdvihli zo zeme, počas čoho mu roztrhli bundu a poškodeného žiadali, aby nezvyšoval hlas a poškodený ich z obavy o zdravie a život zaviedol k sebe domov. Počas cesty k poškodenému po schodoch na Saleziánsku ulicu obžalovaný znova vytiahol nôž a vyhrážal sa poškodenému, že ho dopichá a že mu odreže hlavu a poškodeného žiadal, aby mu ukázal svoju tašku a všetko čo v nej má, čo poškodený z obavy o život urobil a obžalovanému podal svoju tašku. Obžalovaný z tašky poškodeného zobral telefón a slúchadlá. Následne prišli k domu, kde poškodený otvoril bránku a aj vchodové dvere. Vnútri poškodeného G. istým spôsobom kontroloval a obžalovaný sa rozhladol po izbe poškodeného. Následne sa zobudil spolubývajúci T., ktorý sa prišiel pozrieť čo sa deje a ktorý na požiadanie poškodeného zavolať p. J. a, aby prišiel dole. Asi po minúte prišiel dole p. J., ktorý sa spýtal, čo sa deje. Na druhý deň poškodený J.ovi vysvetlil čo sa stalo a J. povedal, aby si poškodený išiel pýtať telefón od I. alebo jej matky, čo aj poškodený urobil, ale postaršia pani, ktorá mu otvorila mu povedala, že o telefóne nič nevie. Poškodený preto išiel k svojej starej matke, kde bola aj matka poškodeného a jeho sesternica I. X., ktorým povedal,

čo sa stalo, pričom sesternica poškodeného podľa popisu obžalovaného poškodenému povedala meno obžalovaného, na čo poškodený išiel urobiť oznámenie na políciu. Poškodený opísal nôž obžalovaného ako otvárací nôž, na začiatku vrúbkovaný dĺžky asi 10-12 cm a pod vrúbkami mal vyrezaný znak trojuholníka a väčších a menších kruhov. Poškodený poprel, že by niekedy I. L. ponúkal drogy a uviedol, že to bola práve I. L., ktorá sa od neho drogy snažila získať a pokiaľ I. L. ponúkol drogy cez aplikáciu Facebook, išlo z jeho strany o žart a sarkazmus. Poškodený priznal, že v danom čase bol užívateľom pervitínu. Poškodený ďalej vypovedal, že obžalovaný z jeho telefónu kontaktoval jeho bratranca W. P. s tým, aby poškodenému oznámil, že keď ho stretne, tak ho „dá dole“, čo poškodenému povedal jeho bratranec a aj mu ukázal na jeho telefóne prijatý hovor s tým, že číslo bolo poškodeného. Poškodený poprel, že by sa s obžalovaným dohodol tak, že sa obžalovaný k nemu na druhý deň vráti, ako to vypovedal obžalovaný. (čl. 230-236)

Svedok Q. J. vypovedal, že poškodenému na požiadanie matky poškodeného poskytol dočasné ubytovanie a ku skutku uviedol, že si spomína, ako ho spolubývajúci obžalovaného zavolať, aby prišiel domu s tým, že s poškodeným je zle, čo bolo okolo 01.00 hod. alebo 02.00 hod. po polnoci. Svedok videl poškodeného, ktorý bol vyplašený a uvádzal, že ho niekto naháňa a že mu chce ublížiť. V tom čase už dolu nikto nebol a preto svedok vyšiel na ulicu, kde videl dvoch pánov, ktorých sa opýtal čo sa stalo. Svedok pánov zavolať do predsiene, kde mu obžalovaný uviedol, že poškodený mal ponúkať niekomu niečo cez SMS a že obžalovaný túto osobu - ženu alebo dievča nemôže nájsť. Obe osoby, teda obžalovaný a druhá osoba neboli agresívni, alebo boli nahnevaní na poškodeného, ktorý mal poslať nejakú správu ich známej, ktorá sa odvtedy neozvala, evidentne mali o túto osobu strach, avšak svedok si nepamätal, že by obžalovaný v jeho prítomnosti uvádzal, že ak sa tá osoba nenájde, že to pôjde ohlásiť na políciu. Svedok nebol svedkom toho, že by sa osoby poškodenému vyhrážali, že sa poškodenému vyhrážali nožom mu povedal len poškodený, ale poškodený z nich mal evidentne strach, celý sa triasol a svedok poškodeného v takom strašnom stave nikdy predtým nevidel. Poškodený na druhý deň svedkovi povedal, že mu zobrali telefón a poškodili bundu. Svedok rovnako ako poškodený poprel dohodu o tom, že by sa tam mal obžalovaný na druhý deň vrátiť. (čl. 236-239)

Svedok W. P. sa ku skutku vyjadriť nevedel a o poškodenom uviedol, že sa s ním prestal stýkať potom, ako poškodený začal brať drogy. Svedok potvrdil, že mu z rovnakého telefónneho čísla volali aj poškodený a aj obžalovaný, pričom skutočnosť, že malo ísť o obžalovaného svedkovi uviedol poškodený, a to až následne. (čl. 252) Keďže svedok si žiadne podrobnosti nepamätal, na návrh prokurátora na odstránenie rozporov bola prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania zo dňa 16.12.2016, kde svedok potvrdil, že mu z telefónneho čísla poškodeného volala neznáma osoba, ktorá mu uviedla, že vytočila náhodne vybrané číslo a hľadal poškodeného. V rozhovore táto osoba svedkovi povedala, aby poškodenému odkázal, že mu odreže hlavu a že si ho nájde, pričom z hlasu bolo cítiť, že táto osoba je nahnevaná. Volajúca osoba ďalej svedkovi povedala, že poškodeného hľadá kvôli nejakej žene, ktorej mal poškodený niečo ponúkať a svedkovi uviedla, že má telefón poškodeného. (čl. 120-121)

Zo Zápisnice o výsluchu svedka T. P. zo dňa 29.09.2016, ktorá bola prečítaná so súhlasom strán vyplynulo, že je spolubývajúcim poškodeného v rodinnom dome na adrese G. č. X v Trnave, ktorého vlastníkom je Q. J.. Q. J. býva hore v dome a na prízemí v samostatných izbách poškodený a svedok. Ku skutku svedok uviedol, že dňa 2X.09.2016 asi o 02.00 hod. počul búchanie na dvere, preto otvoril a pred dverami stál poškodený, ktorý bol zjavne v zlom psychickom ako aj fyzickom stave, celý sa triasol a bol celý spotený, avšak svedok na ňom zranenia nevidel a poškodený mal čisté oblečenie. Spolu s poškodeným stál vo dverách ďalší muž, bol to Róm vo veku 4X až X0 rokov, s krátkymi čiernymi vlasmi, vysoký asi 170 cm, s váhou asi 70 kg a tento muž poškodeného podopieral, nakoľko poškodený nevládol sám stáť a následne mu pomohol posadiť sa v predsieni na gauč. Svedok následne telefonoval p. J.ovi, ktorému uviedol, že poškodený prišiel v zlom stave a aby to išiel riešiť. J. asi za X minút prišiel dole a rozprával sa s poškodeným a neznámym mužom, avšak svedok obsah rozhovoru nepočul. Svedok nepočul žiaden buchot a ani žiadnu hádku a neskôr zachytil časť rozhovoru medzi poškodeným a J.om, ktorému poškodený hovoril niečo o nejakom noži a o tom, že ho chce niekto zabiť. Ráno okolo 08.00 hod. J. svedkovi povedal, že poškodený išiel na políciu. Počas dňa J. svedkovi povedal, že poškodeného niekto naháňal kvôli nejakej SMS správe a kvôli nejakému dievčaťu, ktoré sa stratilo. (čl. 83-86)

Svedok Y. G. vypovedal, že je s obžalovaným kamarát a poškodeného pozná pod prezývkou „L.“. Svedok potvrdil, že spolu s obžalovaným stretli poškodeného pri tzv. malom Tescu, kde bol poškodený s p. S.,

ktorého svedok videl po prvýkrát od strednej školy. Svedok mal vedomosť, že nejaký L. robí problémy priateľke obžalovaného a preto s S. odišiel nabok, aby si to obžalovaný s poškodeným vysvetlili sami, pričom svedok bol s S. za rohom a nič nevideli. Následne S. s niekým odišiel na aute a svedok išiel s obžalovaným a poškodeným domov k poškodenému, pričom poškodený sa správal ako nepríčetný, avšak svedok neevidoval počas tejto cesty k poškodenému medzi poškodeným a obžalovaným žiaden konflikt. Obžalovaný mal na poškodeného veľké nervy a kričal na neho, možno dal poškodenému aj dve facky, avšak žiadnym spôsobom mu neublížil. Počas tejto cesty poškodený obžalovanému hovoril, že on jeho priateľke drogy nedával. Svedok potvrdil, že obžalovaný mal v tom čase pri sebe nôž, ktorý obžalovaný stále vyťahuje, keď je nervózny a hrá sa s ním tak, že ho otvára a zatvára. Svedok dovnútra do domu poškodeného nešiel, stál na ulici, pričom následne prišiel majiteľ domu, s ktorým vošli do domu, sedeli a rozprávali sa, pričom majiteľ domu povedal, že by reagoval rovnako, ak by išlo o jeho priateľku. Následne svedok s obžalovaným odišli domov ku svedkovi, kde obžalovaný našiel vo svojom vrecku telefón poškodeného. Pokiaľ ide o telefón poškodeného, tento mal poškodenému vypadnúť ešte pri Tesco, kde sa mal poškodený vyzliekať a obžalovaný si ho dal do svojho vrecka, avšak nebol tam nijaký úmysel, pričom svedok videl telefón po prvýkrát až na polícii pri výsluchu. Svedok uviedol, že obžalovaný od poškodeného telefón nežiadal, chcel len, aby mu poškodený v jeho telefóne ukázal komunikáciu s I. L., čo poškodený aj urobil. Svedok ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že poškodený dával priateľke obžalovaného I. L. drogy, čo vie z videí, ktoré I. L. posielala obžalovanému cez aplikáciu Messenger, pričom na týchto bolo vidieť poškodeného a I. L., ako niečo šňupali. (čl. 2XX-260)

Na návrh prokurátora na odstránenie rozporov bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka Y.a G.a zo dňa 29.09.2016, kde svedok popisoval priebeh skutku tak, že keď s obžalovaným večer stretli poškodeného, poškodený bol s nejakým mužom, ktorého svedok pozná len z videnia a nepozná jeho meno. Obžalovaný počul, ako svedok poškodeného oslovil prezývkou „L.“. Svedok od obžalovaného vedel, že nejaký L. mal priateľke obžalovaného I. ponúkať nejaké drogy. Svedok sa s druhou osobou z miesta vzdialili na vzdialenosť asi X0 metrov a počas toho sa obžalovaný s poškodeným rozprávali. Následne svedok s obžalovaným a poškodeným išli domov k poškodenému a tá druhá osoba sa od nich oddelila. Svedok potvrdil, že k poškodenému išli z ulice Na hlinách po schodoch na ulicu Saleziánsku, pričom obžalovaný sa po ceste poškodeného pýtal, či vie, kde je jeho priateľka, na čo poškodený uviedol, že vie. Obžalovaný sa poškodeného opýtal, či jeho priateľka nie je u poškodeného, na čo poškodený reagoval tak, aby sa tam išli pozrieť. Svedok z nahrávok, ktoré obžalovaný svedkovi a poškodenému púšťal počas cesty k poškodenému vie, že poškodený priateľke obžalovaného ponúkal nejaké drogy, čo svedok započul z týchto nahrávok. Poškodený išiel so svedkom a obžalovaným dobrovoľne, nikto ho k tomu nenútil. Stretnutie s p. J.om svedok popísal v prípravnom konaní zhodne ako na hlavnom pojednávaní s tým, že J. svedkovi a obžalovanému povedal, aby prišli na druhý deň, keď bude s poškodeným reč. Obžalovaný sa poškodenému nijako nevyhrážal a ani poškodeného nenapadol. Obžalovaný na poškodeného nevytiahol nôž, avšak svedok vie, že obžalovaný sa stále v ruke pohráva s nožom. Svedok správanie poškodeného opísal tak, že sa správal ako nepríčetný a na schodoch po ceste na Saleziánsku sa poškodený začal vyzliekať a odhadzovať svoje veci. Svedok ďalej uviedol, že poškodený podal obžalovanému svoju tašku a povedal mu, že v nej má telefón, ktorý si obžalovaný z tašky vybral a pozrel si správy posielané cez aplikáciu Messenger, pričom počas prezerania obžalovaný povedal „pozri, ten buzerant I. ponúkal drogy“. Obžalovaný poškodenému tašku s mobilom nezobral násilím. (čl. 11X-119) Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že pravdivá je jeho výpoveď z prípravného konania, pretože vypovedal v čase, keď si to ešte pamätal a na otázku súdu k nahrávkam uviedol, že pred vypočutím si nahrávok ako poškodený ponúkal I. L. drogy videl aj videá, kde poškodený I. L. ponúkal drogy.

Svedkyňa T. K.ová vypovedala, že je matkou poškodeného a o skutku sa dozvedela až od poškodeného na druhý deň, keď sa stretli u matky svedkyne, teda starej matky poškodeného. Svedkyňa uviedla, že poškodený opisoval útok obžalovaného, ktorý ho mal bezdôvodne napadnúť kvôli priateľke obžalovaného, mal sa mu vyhrážať, zobrať mu mobil a držať nôž pod krkom, pričom poškodený sa mal od strachu pomôcť a vyjadrila sa tak, že opis obžalovaného poškodeným zodpovedá obžalovanému. V čase, kedy sa svedkyňa stretla s poškodeným v prítomnosti jej matky p. P. X., bola na mieste prítomná aj neeter svedkyne I. X.. (čl. 282-284)

Na návrh prokurátora bola na odstránenie rozporov prečítaná časť zápisnice o výsluchu svedkyne T. K.ovej z prípravného konania zo dňa 14.10.2016, v ktorej sa svedkyňa vyjadrovala k okolnostiam vyhrážania sa obžalovaného poškodenému ako aj k prezývke obžalovaného, kde svedkyňa vypovedala,

že osoba, ktorá poškodeného napadla bola Róm a poškodenému sa vyhrážala, že mu odreže hlavu. Poškodený nespomenul ani bitku ani fyzické násilie. I. X. bola pri tom, ako poškodený opisoval svoje napadnutie a asi začula prezývku „Dungo“ alebo „Dunga“, pričom uviedla, že vie o koho sa jedná. (čl. 107-108)

Svedok Y. S. vypovedal, že keď išiel s poškodeným, stretli dvoch mužov, pričom poškodený mal nejaký slovný konflikt, avšak svedok následne z miesta odišiel na parkovisku k Lidlu, kde ho čakal kamarát a na bližšie podrobnosti si nepamätá. Svedok si nepamätal, či mal poškodený konflikt len s jedným alebo s oboma mužmi, nevedel, čo bolo predmetom konfliktu a ani ako konflikt prebiehal. (čl. 40X-406)

Na návrh prokurátora bola na odstránenie rozporov prečítaná zápisnica o výsluchu svedka Y.a S.a z prípravného konania zo dňa 23.12.2016, kde svedok vypovedal, že poškodený má prezývku „L.“ a je jeho kamarát, pričom niekedy v septembri roka 2016 v sobotu večer svedok s poškodeným odišiel z domu poškodeného v Trnave na Rovnej č. X v meste pri malom Tescu Na hlinách stretli dvoch mužov, z ktorých jedného poznal z videnia zo školy, avšak nevie ako sa volá. Druhého muža predtým nevidel, určite to však bol Róm, vysoký asi 170 cm, váha asi 60 kg s riedkymi čiernymi vlasmi, vek asi 40 rokov. Keď sa všetci štyria stretli, ten Róm sa poškodeného spýtal, či je L. a či bol s nejakou I. pred troma dňami a či s ňou poškodený niečo má a či nevie, kde je I.. Svedok sa neskôr dozvedel, že išlo o I. L., priateľku toho Róma a že jeho meno je J. X.. Poškodený potom obžalovanému povedal, že I. síce pozná, ale nikdy s ňou nebol. Vtedy obžalovaný vytiahol svoj telefón a pustil poškodenému úsek nejakého rozhovoru, pričom obžalovaný mal v rukách nôž, s ktorým sa pohrával. Dĺžka čepele noža bola asi 10-12 cm. Obžalovaný stupňoval svoju agresivitu a stále kričal na poškodeného, či bol s I., pričom poškodený stále opakoval, že s ňou nebol. Následne obžalovaný poškodeného pritlačil o nejaké auto a držal mu nôž pod krkom a poškodenému povedal niečo v tom zmysle, že ho pichne do krku. V tom čase bol svedok od poškodeného a obžalovaného asi 4 m, ale do konfliktu sa nezapájal, lebo nevedel o čo ide a tiež preto, aby ani jemu obžalovaný neublížil. Druhá osoba, ktorá bola s obžalovaným skôr poškodeného upokojoval aby sa nebál, že všetko bude v poriadku. Následne obžalovaný začal poškodeného biť, najskôr poškodeného uderil fackou alebo pästou, poškodený si rukami chránil tvár a zošuchol sa z kufra auta, pričom obžalovaný mu dal ešte jeden úder, svedok však nevie kam. Celý incident medzi poškodeným a obžalovaným trval krátko, pričom svedok sa následne otočil a išiel smerom k malému Tescu, kde ho v aute čakal jeho kamarát Tomáš S.. Keď bol poškodený na zemi, tak poškodenému ten druhý muž povedal, aby vstal a aby išiel s nimi a že sa mu nič nestane a poškodenému pomohol vstať zo zeme. Keď svedok odchádzal s S.m v aute, videl ako obžalovaný s druhým mužom a poškodeným išli akoby smerom ku autu, v ktorom ho čakal S.. Svedok viac nevidel, ale poškodený mu na druhý deň povedal, že ďalšiu bitku dostal na schodoch ako s vychádza od sídliska smerom k ulici Rovnej. Poškodený svedkovi povedal, že mu obžalovaný zobral telefón a aj cigarety. (čl. 89-91)

Svedok rozpory vysvetlil tým, že v čase jeho výpovede v prípravnom konaní bral drogy a preto vypovedal ako veci videl vtedy a na hlavnom pojednávaní vypovedá tak, ako veci vidí teraz a nespomína si na nič z toho, čo mu bolo prečítané. Svedkovi Y.ovi S.ovi bol tiež predložený vecný dôkaz - zaistený nôž, pričom svedok uviedol, že ten nôž nikdy nevidel. (čl. 406)

Svedok Y. U. vypovedal, že nebol svedkom skutku, poškodeného pozná len z videnia, vie, že má prezývku „L.“ a ten svedkovi povedal len toľko, že mu mal dať niekto facky. Svedok potvrdil, že mu volal nejaký neznámy hlas, ale podrobnosti si nepamätal. Svedok sa s poškodeným následne stretol asi tri dni potom, ako mu volal neznámy hlas. (čl. 406-407)

Na návrh prokurátora bola na odstránenie rozporov prečítaná zápisnica o výsluchu svedka Y.a U.a z prípravného konania zo dňa 19.12.2016, kde svedok vypovedal, že poškodeného poznal len pod prezývkou „L.“ a až od policajtov sa dozvedel ako sa poškodený volá. Svedkovi niekedy v nedeľu na jeho pevnú linku volal niekto z telefónneho čísla začínajúceho číslom 0940 a mužský hlas svedkovi povedal, aby L.vi povedal, že si príde po neho a po jeho život a že keď príde do Trnavy, že L.vi odreže hlavu a ďalej niečo v tom zmysle, že včerašok bol len bitka a že dnes si príde po poškodeného. Po tom neznáma osoba hovor ukončila. V ten deň svedok stretol poškodeného, ktorý mu povedal, že ho zo soboty na nedeľu mal niekto prepadnúť, že táto osoba ho mala prinútiť ísť k nemu domov s nožom na krku a tiež že mu zobrala tašku a mobilný telefón. Počas rozhovoru s poškodeným svedok poškodenému odovzdal odkaz od neznámeho volajúceho, na čo poškodený reagoval tým, že tá osoba mala zrejme kontakty z

jeho telefónu a volala viacerým osobám. (čl. 94-9X) Svedok potvrdil, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Svedkyňa I. L. vypovedala, že obžalovaný je jej bývalý priateľ a zostali v kamarátskom vzťahu. Poškodený bol susedom svedkyne a túto aj s jej kamarátkou pozýval k nemu domov, pričom svedkyňa bola 1x doma u poškodeného a potvrdila, že poškodený jej 1x ponúkol nejaké drogy. Svedkyňa sa o incidente dozvedela na druhý deň od poškodeného, ktorý jej povedal, že bol napadnutý obžalovaným, avšak svedkyňa na poškodenom nevidela žiadne známky incidentu. Poškodený svedkyňi nehovoril podrobnosti o napadnutí. O tom, že by mal obžalovaný poškodenému pri konflikte zobrať nejakú vec sa svedkyňa dozvedela až na polícii, pričom obžalovaný mal poškodenému zobrať mobilný telefón z dôvodu, že chcel ukázať SMS správy jej matke zrejme z dôvodu, aby jej matka dohovorila, aby nebrala drogy. V deň incidentu svedkyňa nebola s obžalovaným, ale potvrdila, že ju obžalovaný hľadal a ona sa mu vyhýbala pravdepodobne preto, že boli spolu pohádaní. Svedkyňa potvrdila, že sa obžalovaný dozvedel o tom, že jej poškodený ponúkal drogy, avšak nevedela uviesť, či to obžalovanému oznámila ona alebo poškodený a potvrdila tiež, že obžalovanému vadilo, že brala drogy a nechcel, aby sa stretávala s poškodeným. Svedkyňa potvrdila, že v danom čase brala drogy. (čl. 407-408)

Na hlavnom pojednávaní dňa 30.01.2020 obžalovaný oznámil súdu zmenu svojho postoja ku skutku, ktorý je mu kladený za vinu a po poučení podľa § 2X7, § 38 a §§ 41 a 42 Trestného zákona urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd prijal a zároveň rozhodol tak, že ďalšie dokazovanie sa vykoná len vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019 vyplynulo, že obžalovaný J. X. spolu s ďalším obžalovaným (Y. W.) boli uznaní vinnými zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonaného a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spáchaného dňa 12.12.2017, za čo bol obžalovanému J.ovi X.ovi podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. (čl. 480-491)

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/39/2019 zo dňa 22.10.2019 vyplynulo, že odvolací súd odvolanie obžalovaného J.a X.a proti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol. (čl. 473-479)

Z uznesenia Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo na 13.11.2019 vyplynulo, že Okresný súd Piešťany obžalovanému do trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019 započítal doby výkonu väzby od 12.12.2017 do 12.02.2018 a od 11.06.2018 do 11.04.2019. (čl. 492)

Z uznesenia Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo na 1X.01.2020 vyplynulo, že Okresný súd Piešťany podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo na 13.11.2019. (čl. X06-X07)

Z uznesenia Okresného súdu Trnava sp.zn. 0Tp/91/2016 zo dňa 30.09.2016 vyplynulo, že obžalovaný bol v prejednávanej trestnej veci vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť od 28.09.2016 od 11.30 hod.. (čl. 3X-38)

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. XTpo/102/2016 zo dňa 24.11.2016 vyplynulo, že sťažnostný súd obžalovaného podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku prepustil z výkonu väzby s tým, že bude ihneď dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/188/2016 zo dňa 26.08.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/188/2016 zo dňa 11.11.2016. (čl. 46-47)

Zo Zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky a pripojenej fotodokumentácie vyplynulo, že obžalovaný na základe výzvy podľa § 104 Trestného poriadku vydal mobilný telefón Sony Xperia I20 so SIM kartou s tel. číslom XXXX XXX XXX a pamäťovou kartou 2GB s tým, že uviedol, že tieto veci mu dobrovoľne dal „L.“, ktorého meno nepozná, pretože obžalovaný chcel vidieť jeho správy s I. L.. Obžalovaný pri

vydaní vecí uviedol, že o slúchadlách nič nevie. Z predmetnej zápisnice vyplýva, že pri prehliadke obžalovaného boli nájdené ďalšie dva telefóny, a to mobilný telefón HTC a mobilný telefón LG. Z pripojenej fotodokumentácie vyplýva, že u obžalovaného bol nájdený aj otvárací nôž, v čepeli ktorého je vyrezaný trojuholník a tri kruhy s rôznym priemerom. (čl. 142-143, 144-146)

Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Trnave zo dňa 17.01.2017 a zápisnice o vrátení vecí zo dňa 31.01.2017 vyplynulo, že poškodenému boli vrátené mobilný telefón Sony Xperia I20 so SIM kartou s tel. číslom XXXX XXX XXX. (čl. 147-148)

Z odborného vyjadrenia k výške škody vyplynulo, že hodnota mobilného telefónu poškodeného bola v čase spáchania skutku 1X,- Eur, hodnota tašky X,- Eur, slúchadlá boli ocenené na 3,- Eur a pamäťová karta 2Gb na X,- Eur. (čl. 149)

Z odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 29.01.2020 vyplynulo, že tento bol doposiaľ 19x súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť a boli mu ukladané podmienené i nepodmienené tresty odňatia slobody, ďalej že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (trestná vec Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 1T/78/2008, trestná vec Okresného súdu Trnava, sp.zn. 24T/4X/201X) ako i to, že prejednávany skutok je v súbehu s trestným činom, ktorý bol prejednávany Okresným súdom Piešťany v konaní sp.zn. 16T/79/2018, a teda v prípade uznania viny obžalovaného je tomuto potrebné ukladať súhrnný trest.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol pred spáchaním prejednávaneho skutku priestupkovo postihnutý v troch prípadoch, a to 2x za priestupky na úseku cestnej premávky a 1x za priestupok proti majetku. (čl. 167)

Zo Zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody zo dňa 28.09.2016 vyplynulo, že osobná sloboda obžalovaného bola obmedzená dňa 28.09.2016 o 11.30 hod. a pri prehliadke obžalovaného vykonanej podľa § 99 ods. 4 a § 102 ods. 4 Trestného poriadku bol u neho nájdený otvárací nôž s čierno-bielou rúčkou v tele čepele s trojuholníkom a troma krúžkami so zlomenou špičkou, ktorý mu bol odňatý z bezpečnostných dôvodov. (čl. 23)

Súd na hlavnom pojednávaní stranám predložil vecný dôkaz - otvárací nôž s čepeľou dĺžky asi 10 cm s vyrezaným trojuholníkom s troma kruhmi na čepeli a zlomenou špičkou s čierno žltou rúčkou, pričom tento bol plne funkčný, dal sa otvárať i zatvárať a v otvorenom stave (teda po otvorení čepele) mal funkčnú poistku proti nechcenému zatvoreniu čepele. Tento vecný dôkaz je zhodný s fotodokumentáciou na čl. 14X a zodpovedá popisu noža zo Zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody.

Odôvodnenie výroku o vine

Vykonaným dokazovaním bolo bez dôvodných pochybností preukázané spáchanie skutku tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Obžalovaný napokon spáchanie skutku v princípe ani nepopieral, avšak jeho priebeh popisoval inak resp. sa jeho priebeh snažil zľahčiť. Skutočnosť, že sa obžalovaný s poškodeným dostali do konfliktu v Trnave na ul. Na hlinách, pri protihlukovej stene v blízkosti predajne Tesco expres potvrdili tak obžalovaný ako i poškodený a tiež svedkovia G. a S.. Obžalovaný priznal napadnutie poškodeného, avšak poprel, že by motívom jeho konania bola lúpež a vydieranie poškodeného. Vierohodnosť výpovede obžalovaného o reálnom priebehu konfliktu s poškodeným je však spochybnená nielen výpoveďou poškodeného, ale aj svedkov S.a, J.a, P. a tiež svedkov P. a U.a.

Svedok G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevidel o čom sa obžalovaný s poškodeným pri malom Tescu rozprávali, pretože stál s S. za rohom a pokiaľ ide o cestu k poškodenému domov, že na tejto nedošlo k žiadnemu konfliktu. Túto výpoveď však súd hodnotí ako nevierohodnú, pretože G.a na mieste videl svedok S., ktorý tiež vypovedal o tom, ako G. poškodeného počas konfliktu medzi poškodeným a obžalovaným G. upokojoval a tiež to, ako G. pomáhal poškodenému vstať zo zeme, čo by nebolo možné, ak by G. s S.m skutočne stáli za rohom a nič nevideli. G. ďalej na hlavnom pojednávaní vypovedal, že až po návrate k nemu domov v ten večer obžalovaný vo svojom vrecu našiel telefón poškodeného, ktorý mal poškodenému vypaďnúť ešte pri malom Tescu pri tom, ako sa poškodený vyzliekal a obžalovaný si ho

mal dať do svojho vrecka bez nejakého postranného úmyslu, avšak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že telefón mu do ruky odovzdal dobrovoľne sám poškodený a na inom mieste vypovedal, že si tento telefón sám vybral z tašky poškodeného, ktorú mu poškodený podal dobrovoľne. Z týchto dôvodov súd nepovažuje výpoveď svedka G.a na hlavnom pojednávaní za vierohodnú a za vierohodnú nepovažuje ani jeho výpoveď z prípravného konania z dôvodov, pre ktoré za vierohodnú pokiaľ ide o priebeh skutku nemohol považovať ani výpoveď obžalovaného. Tak ako obžalovaný sa totiž aj svedok G. snažil situáciu zľahčovať a navodiť dojem, že poškodený telefón obžalovanému odovzdal dobrovoľne a tiež že poškodený s nimi domov išiel tiež dobrovoľne.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka S.a, súd za vierohodnú považuje jeho výpoveď z prípravného konania, pretože táto korešponduje s výpoveďou poškodeného v jej podstatných okolnostiach. Vysvetlenie tohto svedka na hlavnom pojednávaní, že v rozhodnom čase bral drogy a preto vypovedal tak ako vypovedal jeho výpoveď z prípravného konania nespochybňuje, pretože tento svedok v zhode s poškodeným popisoval dôvod, pre ktorý obžalovaný poškodeného napadol, ako obžalovaný poškodenému vyhrážal nožom s tým, že ho pichne do krku, agresivitu obžalovaného i fyzické napadnutie poškodeného obžalovaným, pád poškodeného na zem a tiež aj to, ako poškodenému pomohol vstať zo zeme svedok G..

Svedkovia P. a J. zhodne popisovali stav poškodeného po incidente s obžalovaným tak, že tento bol v zlom psychickom ako i fyzickom stave, celý sa triasol a bol spotený a svedok J., u ktorého poškodený býval dokonca uviedol, že v takom stave poškodeného nikdy predtým nevidel. Pokiaľ by verzia obžalovaného o priebehu skutku mala byť pravdivá, potom by poškodený nemal mať dôvod sa obžalovaného báť a ani byť z neho vystrašený.

Svedkovia P. a U. navyše vypovedali, že ich neznámy hlas z telefónneho čísla poškodeného kontaktoval, kde im uviedol, že poškodenému odreže hlavu, že si poškodeného nájde, že si príde po neho a jeho život a že keď príde do Trnavy, že L.vi - teda poškodenému odreže hlavu a že včerajšok bola len bitka a dnes si príde po poškodeného. Takéto vyjadrenia obžalovaného na adresu poškodeného sú v súlade s popisom incidentu poškodeným. Pokiaľ by mala byť pravda čo uvádzal obžalovaný, že sa poškodenému nevyhrážal, nemal by dôvod sa poškodenému vyhrážať ani prostredníctvom osôb, ktorým volal. Navyše volania sa uskutočnili po spáchaní skutku, kedy s telefónom aj so SIM kartou poškodeného disponoval obžalovaný, takže je možné vylúčiť možnosť, že by týmto svedkom telefonovala iná osoba.

T. K.ová tiež potvrdila výpoveď poškodeného, ktorý jej o útoku obžalovaného povedal na druhý deň a tejto svedkyňi poškodený útok v zásadných okolnostiach popísal v zhode s tým, ako vypovedal na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný tiež nehovoril pravdu, keď súdu tvrdil, že nôž, ktorý mal pri sebe bol nepoužiteľný, čo vyplynulo z dokazovania na hlavnom pojednávaní, kedy bol zaistený nôž predsedom senátu predložený stranám a bolo názorne predvedené, že je plne funkčný a zlomenú má len nepatrnú časť špičky jeho čepele. Poškodený navyše presne popísal nôž obžalovaného aj s vyrezaným trojuholníkom a kruhmi v jeho čepeli, čo by nebolo možné, ak by malo byť pravdivé vyjadrenie obžalovaného, že sa nožom poškodenému nevyhrážal a čepeľ z noža ani nevyšla.

Súd preto priebeh skutku ustálil v zhode s výpoveďou poškodeného a obžalovaného uznal vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný proti poškodenému použil hrozbu bezprostredného násillia zmocniť sa jeho mobilného telefónu, a to so zbraňou - nožom a súčasne vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, pretože poškodeného násillím, hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby ho poškodený zaviedol k sebe domov, a to za použitia zbrane - noža.

Úmysel obžalovaného konať spôsobom akým konal súd vyhodnotil ako úmysel priamy, pretože v konaní obžalovaného bola prítomná tak vedomostná ako i vôľová zložka jeho konania.

Odôvodnenie výroku o treste

Páchateľ zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona sa potrestá trestom odňatia slobody na 7 až 12 rokov a páchatel' zločinu vydierania podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona trestom odňatia slobody na 4 až 10 rokov. Súd obžalovanému musel ukladať trest odňatia slobody, a to v súlade s ustanovením druhej vety § 34 ods. 6 Trestného zákona, pretože horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody v danom prípade prevyšuje päť rokov, a to u oboch zločinov.

V prípade obžalovaného ide navyše o zbiehajúcu sa trestnú činnosť s trestnou činnosťou, zo spáchania ktorej bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/39/2019 zo dňa 22.10.2019, a preto súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody. Vychádzajúc z ustanovení o zásadách na ukladanie úhrnného trestu súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, ktorý je najprísnejšie trestným činom zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody súd navyše zvýšil podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona z 12 na 16 rokov, a teda súd mal obžalovanému ukladať trest v sadzbe od 7 do 16 rokov pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pretože obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu v zásade priznal a tento aj oľutoval a tiež bol už za trestný čin v minulosti odsúdený, čo vyplynulo z odpisu registra trestov.

Súd však nemohol nezohľadňovať motív konania obžalovaného, kedy tento konal s cieľom nájsť svoju vtedajšiu priateľku, pričom v tomto smere výpoveď obžalovaného potvrdzuje aj poškodený, svedkovia S., J. a tiež svedkyňa I. L., ktorá bola tou osobou, ktorú obžalovaný u poškodeného hľadal. Svedkyňa I. L. navyše potvrdila, že v danom čase užívala drogy a tiež aj to, že drogy jej v jednom prípade ponúkol aj poškodený.

Konanie obžalovaného je tak pochopiteľné, avšak neospravedliteľné, pretože na to, aby našiel svoju priateľku a chránil ju pred užívaním drog si vybral spôsob, ktorý nie je zákonom dovolený a svojim konaním spáchal trestné činy, z ktorých bol uznaný vinným týmto rozsudkom. Toto bol preto aj dôvod, pre ktorý súd vyhlásenie obžalovaného prijal, hoci podstatná časť dokazovania bola už na hlavnom pojednávaní vykonaná a aj bez jeho vyhlásenia o vine by ho súd uznal vinným zo spáchania žalovaného skutku.

Na tomto mieste súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/10/2017 zo dňa 16. februára 2017, podľa ktorého (okrem iného) „Pokiaľ ide o vyhlásenie o vine v zmysle § 2X7 Tr. por., tak aplikácia tohto inštitútu prichádza obligatórne do úvahy ešte pred začatím dokazovania na hlavnom pojednávaní. Uvedené vyplýva nielen zo systematického zaradenia tohto inštitútu pred samotné dokazovanie, ale aj z toho, že jeho podstatou je zistenie, či medzi obžalovaným a prokurátorom je v konaní pred súdom spor ohľadne otázky viny. Ak medzi týmito dominantnými stranami konania pred súdom žiadny spor ohľadne viny nie je, pretože obžalovaný sa cíti byť vinným zo skutku, či skutkov uvedených v obžalobe, potom nie je nutné ani vykonať dokazovanie ohľadne tejto otázky a súd môže zamerať pozornosť na výrok o treste, výrok o ochrannom opatrení, či náhrade škody. Vzhľadom k uvedenému je povinnosťou súdu umožniť urobiť obžalovanému vyhlásenie ihneď potom ako prokurátor prednesie obžalobu, t. j. ešte pred začatím dokazovania na hlavnom pojednávaní. Vyhlásenie viny zo strany obžalovaného v zmysle § 2X7 ods. X Tr. por. nie je vylúčené ani v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní. Táto skutočnosť vyplýva zo znenia ustanovenia § 2X7 ods. X Tr. por. („ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku...“). Podľa citovaného ustanovenia obžalovaný môže vyhlásiť vinu na hlavnom pojednávaní, t. j. počas celého konania hlavného pojednávania, teda aj počas dokazovania. V takomto prípade však už nepôjde o obligatórny postup súdu podľa tohto ustanovenia, nakoľko súd musí dať možnosť obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení len pred začatím dokazovania po prednesení obžaloby, avšak už nie aj počas vedenia dokazovania. Pokiaľ teda obžalovaný až počas vykonávania dokazovania na hlavnom pojednávaní vyhlási, že chce zmeniť svoje prvotné vyhlásenie na vyhlásenie viny, môže, ale aj nemusí mu to súd umožniť. V zásade však neexistuje relevantný dôvod, ktorý by súdu mal brániť pristúpiť k takejto zmene vyhlásenia obžalovaného, pretože dôkazné bremeno ohľadne otázky viny ťaží v konaní pred súdom iba prokurátora a pokiaľ obžalovaný počas dokazovania na hlavnom pojednávaní v podstate uvedie, že chce uznať svoju vinu, dáva tým najavo, že prokurátor toto dôkazné bremeno uniesol a nie je nevyhnutné pokračovať vo vykonávaní dokazovania.“

Súd preto v prejednávacom prípade vyhlásenie obžalovaného prijal a „per analogiam“ aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj XX/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 2X7 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. X/2017, podľa ktorého (okrem iného):

„Analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 2X7 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona (2) Súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a d) v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona (4) V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Dôvodom pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona je skutočnosť, že obžalovaný sa v zásade priznával k spáchaniu skutku, ale jeho spáchanie odôvodňoval z jeho pohľadu správnym dôvodom chrániť a nájsť svoju priateľku, ktorej niekto iný ponúka drogy. Z daných okolností je preto súd toho názoru, že v prejednávacom prípade na naplnenie účelu trestu v prípade obžalovaného postačí aj trest kratšieho trvania, a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. (7 rokov = 84 mesiacov, $84 : 3 = 28$, $84 - 28 = X6$, $X6$ mesiacov = 4 roky a 8 mesiacov)

Takto uložený trest odňatia slobody je podľa názoru súdu trestom zákonným a spravodlivým, ktorý je spôsobilý plniť tak individuálnu ako i generálnu prevenciu, pričom zohľadňuje aj spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku obžalovaného, jeho osobu a jeho pomery.

Súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, bolo jeho povinnosťou zrušiť výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 16T/79/2018 zo dňa 11.03.2019 právoplatným dňa 22.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/39/2019 zo dňa 22.10.2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci, súd obžalovanému uložil trest prepadnutia jeho noža, ktorý obžalovaný použil na spáchanie trestných činov.

Odôvodnenie výroku o náhrade škody

Dôvodom, pre ktorý súd poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces je skutočnosť, že poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že žiada o náhradu škody vo výške 3X,- Eur, a to 10,- Eur za slúchadlá, ktoré mu neboli vrátené a 2X,- Eur za bundu. Z vykonaného dokazovania však nevyplývalo, že by obžalovaný mal poškodenému zobrať spolu s telefónom aj slúchadlá. Obžalovaný vypovedal, že poškodený pri sebe žiadne slúchadlá nemal a pravdivosti jeho vyjadrenia nasvedčuje i to, že pri osobnej prehliadke u neho bol nájdený telefón poškodeného spolu so SIM kartou a pamäťovou kartou 2GB a dokonca aj nôž, ktorým ohrozoval poškodeného, avšak zo Zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky obžalovaného vyplýva, že obžalovaný u seba žiadne slúchadlá nemal. Súdu sa javí byť nepravdepodobné, že pokiaľ by obžalovaný poškodenému spolu s telefónom vzal aj slúchadlá, že by tieto v čase obmedzenia jeho osobnej slobody nemal pri sebe o to viac, že mal pri sebe aj nôž, ktorý použil pri spáchaní skutku. Za daných okolností preto súd nemal hodnoverne preukázané, že v čase spáchania skutku poškodený skutočne nejaké slúchadlá mal pri sebe a navyše aj svedkovia S. a U., ktorým poškodený o jeho napadnutí obžalovaným následne povedal uviedli, že im poškodený povedal, že mu obžalovaný zobral telefón, avšak poškodený svedkom nehovoril o slúchadlách.

Čo sa týka bundy, z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by bunda poškodeného mala byť roztrhnutá, hoci to poškodený na hlavnom pojednávaní uvádzal a navyše aj svedok T. P. vypovedal, že keď sa poškodený v noci vrátil domov, bol síce v zlom psychickom stave, avšak mal čisté oblečenie a žiadne poškodenie bundy poškodeného nepopisoval. Poškodenie bundy poškodeného obžalovaným a svedkom G., ku ktorému malo dôjsť pri tom, ako poškodeného tieto zdvíhali zo zeme nebolo v prípravnom konaní žiadnym spôsobom verifikované, nebola vyhotovená fotodokumentácia bundy poškodeného a poškodený v tomto smere ani nenavrhol na hlavnom pojednávaní vykonať žiadne dokazovanie. Súd má tak dôvodné pochybnosti o poškodení bundy poškodeného.

Keďže podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody a na také rozhodnutie by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.